

מרים אורן : ארוצה אחר־ך

„בבוא המוות חסרי חיים הם כדי כך ששוב אין הם יראים אותו“.

„לאזארוס צחק“ ליוג'ין אוניל

נִסְתַּר מִצֵּיַן בְּרַחֲבֵי הָאֶפֶר
וְכָאֵן.

הוֹשִׁיט אֶת יָדוֹ מִבְּלוֹאֵיו
תִּבְעֵ אֶת הַרְכוּשׁ, אֶת הַנֶּפֶשׁ הוֹמָה —
תִּבְעֵ.

וְחוֹמָה נֶאֱכַת בְּרַחֲבֵי
וְרֵאשָׁה בְּשָׂמַיִם.
וְאָכִיב מִתְהוֹלֵל בְּפִרְחֵי סְגָלִים
לְצֵיַן הַשָּׂמַיִם.

אֵלֵי —

מָה טוֹב!

הַזְבַּחַף עַד אֵימָה

צָנֵק וְסוּמָא

הוֹשִׁיט אֶת יָדוֹ מִבְּלוֹאֵיו עַד חוֹמָה

תִּפְסֵ אָבִי עַל אֲבִי חוֹמָה

תִּבְעֵ אֶת הַגּוֹף, אֶת הַנֶּפֶשׁ סָמָה —

תִּבְעֵ.

וְתַרְחֹב הָאֶפֶר לְכַגְלֵי חוֹמָה

מִרְצַפֶּת מִקָּאֵן וּמִקָּאֵן.

אֶתָּה צוֹדֵק בְּאָח־לִי
כָּל הַצֶּסֶק הוּא נוֹאֵל
לְהַפְלִיא.

לְמָה גַּלְךָ אֵל הַמְּקֵלָה
לְמָה גַּלְךָ אֵל הַסַּרְגוּל

לְמָה נְפַלַח לֵב שְׂמַיִם בְּמַגְדָּל —

לֹא גַלְךָ לְמִקּוֹר הַסַּיִים

לְמָה לָנוּ מִקּוֹר הַסַּיִים?

וּבְשִׁלַח הַמַּלְאָךְ יָד שְׁחוֹר אֵל הַנְּשָׁמָה

וְהִנֵּה מִלֹּאכְתוֹ צְשׁוּיָה —

הַלְלוּיָהּ.

אֶתָּה צוֹדֵק לְהַפְלִיא

בְּאָח־לִי

גַּם דְּרַכְךָ לֹא תִשְׁחַת.

נְלִילָה.

עַל אֲזֵן צְרָלָה.

דוּמָם

עוֹר כְּמִרְצַפֶּת הַרְחֹבֵיב

וְאָכִיב מִשְׁתוֹלֵל בְּפִרְחֵי אֲדָמִים